

Abstrakt

Romány sester Brontëových vykazují množství podobností: vzpurné hrdinky, mužské protagonisty jako zdroj hlavního konfliktu, vrstvení narativní struktury v první osobě, historické prostředí a napravení morálky jako rozřešení narušené harmonie. Sestry Brontëovy především využívají román jako prostředek ke zkoumání nejen individuální morálnosti, ale také možností ženské seberealizace ve společnosti dominované patriarchií. Autorky do svých děl zakomponovaly Byronského hrdinu jako princip destrukce, čímž vyzdvihují typický viktoriánský koncept pochyb a sebezpytu nejen u svých mužských protagonistů, ale také u svých hrdinek. Mužští protagonisté jako zástupci mužské dominance jsou proto stěžejní pro pochopení vývoje jednotlivých narativ sester Brontëových. Tato práce se pokusí analyzovat tři mužské protagonisty nejlepších románů Brontëových: Heathcliffa z románu *Na Větrné hůrce*, Edwarda Fairfaxe Rochesterera z *Jany Eyrové*, a Arthura Huntingdona z *Dvojího života Heleny Grahamové*.

Cizí původ Heathcliffa vytváří konflikt v mikrokosmu vřesovišť od chvíle, kdy se tato postava poprvé objeví. Zničení jeho spojení s Kateřinou Earnshawovou dožene Heathcliffa, aby prostoupil sociální sférou za účelem pomsty svému okolí. Tento čin určuje zbytek narativy. Jelikož je však Heathcliffovým hlavním cílem spojení se svou oddělenou duší, je jediným rozřešením jeho hříšnosti smrt. Nová generace musí najít harmonii v přizpůsobení se přirozeným principům, aby zajistila nový řád morálky. Naznačením nadpřirozených prvků a absencí náboženské spásy román vyzdvihuje elementární základ protagonistů.

Svár, který Rochester vytváří v Thornfield Hall, má původ v patriarchální dominanci, amorálním jednání, a odmítnutí náboženství. Slouží nejen jako objekt lásky Jany Eyrové, ale také se, jelikož ztělesňuje test její víry, stává antagonistou, kterého Jane musí překonat na cestě k dospělosti dodržováním svého morálního a náboženského kodexu. Rochesterovo vykoupení je zároveň podmíněno nutností pokání. Konečné rozřešení v izolovaném domácím štěstí je dosaženo Janinou dosaženou nezávislostí a Rochesterovou náboženskou pokorou.

Huntingdonovo odmítání náboženské morálky má za následek jeho postupný úpadek. Újma, kterou působí své ženě, synovi i společníkům, na první pohled vychází z jeho alkoholismu, ale ve skutečnosti je důsledkem destruktivních tendencí mužské dominance v domácí sféře. Helenino vzpurné znovunalezení sama sebe v roli pracující matky nabízí kombinaci mužských a ženských prvků jako základ pro novou harmonii. Jelikož Huntingdon se nechce a nedokáže napravit, Gilbert Markham se jeví jako lepší partner, když se přizpůsobuje ženskému prvku ve svém životě.

Skrz vývoj mužských protagonistů nejen ve vztahu ke svým hrdinkám, ale také ke konceptu Byronského hrdiny, sestry Brontëovy zkoumají možnosti nových, lepších vztahů mezi muži a ženami v historickém, literárním i sociálním kontextu Viktoriánské éry. Z jejich snahy vyvstává vhodnější prostředí jak domácí, tak sociální.